

SABIEDRISKO PAKALPOJUMU REGULĒŠANAS KOMISIJA

Ūnijas ielā 45, Rīgā, LV-1039 | Tālrunis 67097200 | Fakss 67097277 | E-pasts sprk@sprk.gov.lv

PADOMES LĒMUMS

R ī g ā

12.01.2017.

Nr.7
(prot. Nr.2, 3.p.)

Par strīda starp lietotāju (fiziska persona) un akciju sabiedrību „Latvijas Gāze” izskatīšanu

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija (turpmāk – Regulators) 2016.gada 29.septembrī saņēma */vārds, uzvārds, personas kods, adrese/* (turpmāk – Iesniedzēja), 2016.gada 29.septembra iesniegumu, no kura izriet lūgums ierosināt strīdu sakarā ar akciju sabiedrības „Latvijas Gāze, vienotais reģistrācijas numurs: 40003000642, juridiskā adrese: Vagonu iela 20, Rīga, LV-1009 (turpmāk – Atbildētājs) prasību samaksāt aprēķināto parādu par objektam */adrese/* (turpmāk - Objekts), piegādāto dabasgāzi, Atbildētāja brīdinājumu nepiegādāt dabasgāzi citos Iesniedzējas objektos, kā arī Atbildētāja iespējamo atteikumu noslēgt ar Iesniedzēju līgumu par dabasgāzes piegādi citiem Iesniedzējas objektiem, ja minētais parāds netiks samaksāts.

Ievērojot tiesību aktos noteikto Regulatora kompetenci strīdu izskatīšanā, ar Regulatora 2016.gada 27.oktobra lēmumu Nr.146 “Par strīda starp lietotāju un akciju sabiedrību „Latvijas Gāze” izskatīšanas ierosināšanu” ierosināts strīds starp Iesniedzēju un Atbildētāju daļā par Atbildētāja brīdinājuma nepiegādāt dabasgāzi Iesniedzējai piederošajos nekustamajos īpašumos, kā arī nenoslēgt ar Iesniedzēju līgumu par dabasgāzes piegādi tiesiskumu.

Regulators konstatē:

1. Saskaņā ar Iesniegumu Atbildētājs ir pieprasījis Iesniedzējai samaksāt aprēķināto parādu par Objektā patērēto dabasgāzi, ņemot vērā, ka, Atbildētāja ieskatā, Iesniedzēja ir bijusi Objekta īpašniece laikā, kad parāds par Objektam piegādāto dabasgāzi izveidojies. Atbildētājs arī brīdinājis Iesniedzēju par dabasgāzes piegādes pārtraukšanu citos Iesniedzējas objektos, kā arī iespēju atteikties noslēgt līgumu par dabasgāzes piegādi citiem Iesniedzējas objektiem, ja Atbildētāja aprēķinātais parāds netiek samaksāts.
2. Iesniegumā Iesniedzēja izteikusi lūgumu noskaidrot, vai Atbildētājam, kamēr nav atrisināts strīds par parādu, ir tiesības nepiegādāt dabasgāzi citos Iesniedzējai piederošajos nekustamajos īpašumos, kā arī nenoslēgt ar Iesniedzēju līgumu par dabasgāzes piegādi.
4. No Iesnieguma konstatējami šādi lietas apstākļi:
 - 4.1. Līgums par dabasgāzes piegādi Objektam noslēgts 2003.gadā ar personu, kas

- dzīvojuši Objektā – */vārds, uzvārds/*;
- 4.2. Maksājumi par dabasgāzes patēriņu Objektā nav veikti kopš 2005.gada;
 - 4.3. Iesniedzēja bija Objekta īpašniece no 2009.gada 30.novembra;
 - 4.4. 2010.gada 25.novembrī Atbildētājs apsekoja Objektu un konstatēja, ka norēķinu uzskaites mēraparāts neatrodas Objektā;
 - 4.5. 2016.gada 3.martā Atbildētājs nosūtījis Iesniedzējai pretenziju, pieprasot samaksāt aprēķināto parādu 1214,34 EUR;
 - 4.6. 2016.gada 22.jūnijā Atbildētājs informējis, ka pēc parāda pārrēķina Iesniedzējai jāmaksā parāds 671,22 EUR par periodu no 2008.gada 26.novembra līdz 2010.gada 25.novembrim;
 - 4.7. Atsaucoties uz tiesību aktos noteikto regulējumu, sarakstē ar Iesniedzēju (2016.gada 22.jūlija vēstule Nr.20-4-3.14/8246P un 20.septembra vēstulē Nr. Nr.20-4-3.14/9903P) Atbildētājs norādījis, ka Atbildētājam nav pienākuma piegādāt dabasgāzi citos Iesniedzējai piederošajos objektos, ja nav veikti norēķini par jau piegādāto dabasgāzi.
5. Saskaņā ar Atbildētāja sniegto informāciju (2016.gada 19.oktobra vēstulē Nr.18-10/3106 un 25.novembra vēstulē Nr.08.2-3/1718P):
 - 5.1. Līgums par dabasgāzes piegādi Objektam 2003.gada 7.oktobrī noslēgts ar Objekta īrnieci */vārds, uzvārds/*, pamatojoties uz dzīvojamo telpu īres līgumu, kas noslēgts 2003.gada 1.oktobrī;
 - 5.2. No 2003.gada 19.maija Objekts bijis Iesniedzējas un viņas laulātā kopmanta. Laikā no 2009.gada 30.novembra līdz 2016.gada 30.jūnijam Iesniedzēja bijusi Objekta īpašniece;
 - 5.3. Saskaņā ar Civillikuma normām, Atbildētāja ieskatā, līdz brīdim, kad Iesniedzēja ieguvusi Objekta īpašuma tiesības, Iesniedzējas atbildība saistībā ar norēķiniem par Objektam piegādāto dabasgāzi jāvērtē kā kopīpašnieka atbildība. Savukārt no brīža, kad Iesniedzēja ieguvusi Objekta īpašuma tiesības, Iesniedzēja ir atbildīga par norēķiniem par Objektam piegādāto dabasgāzi saskaņā ar dabasgāzes piegādi reglamentējošajos tiesību aktos un Dzīvokļa īpašuma likumā noteikto regulējumu;
 - 5.4. Atbildētāja ieskatā, ievērojot Iesniedzējas kā Objekta kopīpašnieces un vēlāk kā Objekta īpašnieces atbildību par īrnieka norēķiniem, Atbildētājam nebija tiesiska pienākuma slēgt jaunu līgumu par dabasgāzes piegādi Objektam, kā arī līgumu par dabasgāzes piegādi citiem Iesniedzējas objektiem līdz brīdim, kad tiktu izpildītas esošās saistības;
 - 5.5. Ņemot vērā to, ka Iesniedzēja ir zaudējusi Objekta īpašuma tiesības saskaņā ar 2016.gada 30.jūnija pirkuma līgumu, 2016.gada 23.septembrī Atbildētājs noslēdzis līgumu par dabasgāzes piegādi Objektam ar jauno Objekta īpašnieku;
 - 5.6. Saskaņā ar Atbildētāja 2016.gada 26.oktobra prasības pieteikumu, Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā ierosināta lieta Nr.C28354616 saistībā ar norēķiniem par Objektam piegādāto dabasgāzi, kurā Iesniedzēja ir atbildētāja.
 6. Saskaņā ar likumā “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” (turpmāk – Likums) noteikto regulējumu:
 - 6.1. sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam licences darbības zonā jānodrošina sabiedriskie pakalpojumi pēc lietotāju un citu personu pamatota pieprasījuma, ja šā pakalpojumu sniedzēja finansiālās un objektu vai infrastruktūras tehniskās iespējas to pieļauj (24.panta pirmā daļa);
 - 6.2. sabiedrisko pakalpojumu licence dod sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam tiesības uzņemties līdzīgas saistības vienlaikus pret vairākiem lietotājiem licencē noteiktajā teritorijā un nosaka sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja pienākumu nodrošināt šiem lietotājiem sabiedriskos pakalpojumus noteiktā kvalitātē un kvantitātē par noteiktajiem

- tarifiem (16.panta pirmā daļa);
- 6.3. sabiedrisko pakalpojumu sniedzējs Ministru kabineta noteiktajā kārtībā var pārtraukt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu tiem lietotājiem, kuri nav samaksājuši par saņemtajiem sabiedriskajiem pakalpojumiem vai nav izpildījuši citas saistības pret sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju (22.panta piektā daļa);
 - 6.4. Sabiedrisko pakalpojumu sniedzēja un lietotāja strīdu par zaudējumiem, maksājuma dokumentiem vai parāda piedziņu izskata tiesa Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā (32.panta sestā daļa).
7. Saskaņā ar Ministru kabineta 2016.gada 9.februāra noteikumos Nr.85 „Dabaszāzes piegādes un lietošanas noteikumi” (turpmāk – Noteikumi) noteikto regulējumu:
 - 7.1. Dabaszāzes piegāde lietotājam līdz dabaszāzes apgādes sistēmas piederības robežai notiek saskaņā ar šiem noteikumiem un sistēmas operatora un lietotāja noslēgto dabaszāzes piegādes līgumu vai sistēmas pakalpojuma līgumu (22.punkts);
 - 7.2. Sistēmas operators saskaņā ar dabaszāzes piegādes līgumu nodrošina dabaszāzes piegādi lietotājam līdz dabaszāzes apgādes sistēmas piederības robežai (54.punkts);
 - 7.3. Ja dabaszāzes piegādes līgums vai sistēmas pakalpojuma līgums nav noslēgts, ir zaudējis spēku vai atzīts par spēkā neesošu un gazificētā objekta īpašnieks vai tiesiskais valdītājs liedzis sistēmas operatora pārstāvju iekļūšanu gazificētā objektā dabaszāzes piegādes pārtraukšanai, attiecīgā gazificētā objekta īpašnieks vai tiesiskais valdītājs ir atbildīgs par šajos noteikumos lietotājam paredzēto saistību izpildi, tai skaitā par to, lai tiktu veikta samaksa par dabaszāzi, kas saņemta laikposmā, kad līgums nebija spēkā (28.punkts).
 - 7.4. Sistēmas operators ir tiesīgs pārtraukt dabaszāzes piegādi lietotājam Noteikumu 51., 53., 70., 71. un 72.punktā noteiktajos gadījumos;
 - 7.5. Sistēmas operatoram ir tiesības lietotājam vai personai, kas vēlas noslēgt dabaszāzes piegādes līgumu, pieprasīt iesniegt līgumsaistību pienācīgas izpildes nodrošinājumu – drošības depozītu, nepārsniedzot divu mēnešu iespējamā maksājuma apmēru, – veikt priekšapmaksu mēneša vidējā maksājuma apmērā vai noteikt īsākus norēķinu termiņus (106.punkts).
 8. Energoapgādes regulēšanas padome, kuras funkcijas no 2001.gada 1.oktobra pārņēma Regulators, 1997.gada 11.februārī izsniedza Atbildētājam licenci Nr.33001 dabaszāzes sadalei. Regulators 2012.gada 12.janvārī izsniedza Atbildētājam licenci Nr.E34003 dabaszāzes tirdzniecībai. Minēto licenču darbības termiņš noteikts līdz 2017.gada 10.februārim, bet licenču darbības zona - visa Latvijas teritorija.
 9. Iesniedzēja 2017.gada 6.janvāra iesniegumā lūgusi Regulatoru izskatīt strīdu bez Iesniedzējas klātbūtnes.
 10. Atbildētāja pārstāvis Regulatora padomes sēdē paskaidroja, ka brīdinājums pārtraukt dabaszāzes piegādi Iesniedzējas objektiem un neslēgt jaunu līgumu par dabaszāzes piegādi citiem Iesniedzējas objektiem izteikts, ņemot vērā Konkurences padomes 2013.gada 1.oktobra lēmumā Nr.E02-48 „Par Konkurences likuma 13.panta pirmajā daļā noteiktā aizlieguma pārkāpumu AS „Latvijas Gāze” darbībās” (turpmāk – Lēmums) izteikto atziņu, ka nepamatots lietotāja pieprasījums noslēgt dabaszāzes piegādes līgumu varētu būt, piemēram, ja dabaszāzes piegādi prasa lietotājs, kuram jau ir parāds pret Atbildētāju (tai skaitā, par patērēto dabaszāzi citos īpašumos). Viena laikus Atbildētāja pārstāvis norādīja, ka Iesniedzēja Objektu ir pārdevusi un Atbildētājs ir noslēdzis dabaszāzes piegādes līgumu ar Objekta jauno īpašnieku. Līdz ar to, Atbildētāja ieskatā, ir pamats izbeigt lietu saistībā ar strīda izskatīšanu.

Regulators secina:

11. No Iesniedzējas un Atbildētāja sniegtās informācijas secināms, ka saskaņā ar 2016.gada 30.jūnijā noslēgto nekustamā īpašuma pirkuma līgumu Iesniedzēja atsavinājusi Objektu. Turklāt 2016.gada 23.septembrī Atbildētājs noslēdzis līgumu par dabasgāzes piegādi Objektam ar jauno Objekta īpašnieku. Līdz ar to Regulatoram konkrētajos apstākļos vairs nav pamata izskatīt strīdu un pieņemt lēmumu saistībā ar Atbildētāja atteikumu noslēgt ar Iesniedzēju līgumu par dabasgāzes piegādi Objektam.
12. Iesniedzēja nav sniegusi informāciju par to, ka Atbildētājs būtu pārtraucis dabasgāzes piegādi objektiem, attiecībā uz kuriem starp Iesniedzēju un Atbildētāju noslēgts dabasgāzes piegādes līgums, vai atteicies noslēgt ar Iesniedzēju līgumu par dabasgāzes piegādi citiem Iesniedzējas objektiem. Tomēr starp Iesniedzēju un Atbildētāju pastāv strīds par Iesniedzējas pienākumu maksāt Atbildētāja aprēķināto parādu par Objektam piegādāto dabasgāzi un šī strīda izšķiršanai Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā ierosināta lieta. Atbildētājs sarakstē ar Iesniedzēju, Iesniedzējas ieskatā, nepamatoti norādījis, ka Atbildētājam nav pienākuma piegādāt dabasgāzi citiem Iesniedzējas objektiem, kā arī noslēgt jaunu līgumu par dabasgāzes piegādi citiem Iesniedzējai piederošajos objektiem, ja netiks samaksāts Atbildētāja aprēķinātais parāds par Objektam piegādāto dabasgāzi. Līdz ar to Regulatoram ir pamats izvērtēt jautājumu par Atbildētāja tiesībām un pienākumiem, kas izriet no Likuma un enerģētikas nozares speciālajiem normatīvajiem aktiem attiecībā uz dabasgāzes piegādi Iesniedzējas objektiem, ievērojot apstākli, ka starp Iesniedzēju un Atbildētāju pastāv strīds, kura izšķiršana ir tiesas kompetencē.
13. Saskaņā ar Likuma 16.panta pirmo daļu un 24.panta pirmo daļu, kā arī izsniegto licenču nosacījumiem Atbildētājam ir jānodrošina sabiedriskie pakalpojumi (dabasgāzes piegāde) pēc lietotāju un citu personu pamatota pieprasījuma, ja Atbildēja finansiālās un objektu vai infrastruktūras tehniskās iespējas to pieļauj. Savukārt priekšnoteikums, lai Atbildētājs nodrošinātu dabasgāzes piegādi lietotāja, tostarp Iesniedzējas, konkrētam objektam, atbilstoši Noteikumu 22. un 54.punktam, ir dabasgāzes piegādes līguma noslēgšana. No minētajām normām secināms, ka vispārējā gadījumā Atbildētājam ir pienākums noslēgt dabasgāzes piegādes līgumu ar Iesniedzēju, ja Atbildētāja finansiālās un objektu vai infrastruktūras tehniskās iespējas pieļauj nodrošināt dabasgāzes piegādi Objektam, kurā Iesniedzēja vēlas to saņemt.
14. Regulatora ieskatā, pamatojot brīdinājumu neslēgt līgumu par dabasgāzes piegādi citiem Iesniedzējas objektiem, Atbildētājs nepamatoti atsaucas uz Konkurences padomes Lēmumu. Lēmums nav normatīvais akts, kas Atbildētājam piešķir tiesības neslēgt dabasgāzes piegādes līgumu apstākļos, kad pienākums noslēgt līgumu izriet no Likuma vai dabasgāzes piegādi reglamentējošiem speciālajiem tiesību aktiem. Turklāt Lēmumā tieši uzsvērts, ka Lēmumā konstatētie izņēmuma gadījumi parādu atgūšanas prakses piemērošanai nevarētu kalpot Atbildētājam par attaisnojumu prakses piemērošanai gadījumos, kad to liedz citi normatīvie akti. Saskaņā ar Lēmumu apstāklis, ka Atbildētāja parādu atgūšanas prakse Konkurences padomes ieskatā nepārkāpj konkrētu lietotāju tiesības Konkurences likuma ietvaros, nevarētu attaisnot prakses piemērošanu pret šiem lietotājiem, ja tas pārkāpj Satversmi vai citus normatīvos aktus (Lēmuma 192.rindkopa). Vienlaikus jāatzīmē, ka Iesniedzējas atbildību par norēķiniem par Objektā patērēto dabasgāzi vērtēs tiesa. Tātad konkrētajos apstākļos vēl nav pamata uzskatīt, ka Iesniedzēja ir Atbildētājam parādā par Objektā patērēto dabasgāzi. Arī gadījumā, ja tiesa nolemj, ka Iesniedzēja ir atbildīga par norēķiniem par dabasgāzi Objektā, Atbildētājam ir pamats pieprasīt sprieduma izpildi tiesību aktos noteiktajā kārtībā, nevis atteikt

Iesniedzējai dabasgāzes piegādi citos objektos. Slēdzot līgumu par dabasgāzes piegādi citam Iesniedzējas objektam, Atbildētājam ir iespēja izmantot Noteikumu 106.punktā noteiktās tiesības – pieprasīt līgumsaistību pienācīgas izpildes nodrošinājumu.

15. Atbilstoši Likuma 22.panta piektajai daļai Atbildētājs Ministru kabineta noteiktajā kārtībā var pārtraukt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu tiem lietotājiem, kuri nav samaksājuši par saņemtajiem sabiedriskajiem pakalpojumiem vai nav izpildījuši citas saistības pret sabiedrisko pakalpojumu sniedzēju. Kārtība un gadījumi, kad Atbildētājs var pārtraukt dabasgāzes piegādi lietotājam, ir noteikti Noteikumos. Ievērojot Noteikumu 22. un 54.punktu, dabasgāzes piegādes līgumi tiek slēgti par dabasgāzes piegādi līdz konkrēta objekta dabasgāzes apgādes sistēmas piederības robežai. Tātad, noslēdzot dabasgāzes piegādes līgumu, persona kļūst par dabasgāzes lietotāju konkrētā objektā, iegūstot tiesības un uzņemoties saistības, kas attiecas uz dabasgāzes piegādi tikai konkrētajā līgumā noteiktajam objektam. Līdz ar to, ja viena un tā pati persona noslēdz vairākus līgumus par dabasgāzes piegādi dažādiem objektiem, Regulatora ieskatā, katra līguma saistību izpilde vērtējama atsevišķi. Ministru kabinets Noteikumos nav paredzējis Atbildētāja tiesības pārtraukt dabasgāzes piegādi lietotāja objektam, ja lietotājs izpilda attiecībā uz konkrēto objektu noslēgtā dabasgāzes piegādes līguma saistības. Ievērojot minēto, vairāku līgumu gadījumā Atbildētājam saskaņā ar Noteikumiem ir tiesības pārtraukt dabasgāzes piegādi tikai tam lietotāja objektam, par kuram nodrošinātajiem pakalpojumiem lietotājs nav samaksājis vai nav izpildījis citas uz šo objektu attiecināmās lietotāja saistības pret Atbildētāju. Atbildētājs nav sniedzis informāciju par to, ka Iesniedzēja nepildītu saistības saskaņā ar dabasgāzes piegādes līgumiem, kas noslēgti starp Iesniedzēju un Atbildētāju.
16. Noteikumu 28.punkts noteiktos gadījumos paredz objekta īpašnieka atbildību par Noteikumos lietotājam paredzēto saistību izpildi, tai skaitā par to, lai tiktu veikta samaksa par dabasgāzi. Tomēr Noteikumos nav paredzētas Atbildētāja tiesības pārtraukt dabasgāzes piegādi lietotāja objektam, ja lietotājs vienlaikus ir cita gazificēta objekta īpašnieks, bet nav lietotājs šajā citā objektā, un starp Atbildēju un objekta īpašnieku pastāv strīds, kas saistīts ar norēķiniem par dabasgāzi lietotājam piederošā citā objektā. Atbilstoši Likuma 32.panta sestajai daļai un Enerģētikas likuma 6.panta ceturtajai daļai strīdus par saistību izpildi, kuri izriet no saņemtā pakalpojuma samaksas pienākuma, izskata prasības kārtībā vispārējās jurisdikcijas tiesā. Saistībā ar minēto, pirmkārt, jāņem vērā, ka tiesa, izvērtējot konkrētos apstākļus un izšķirot strīdu, var atzīt, ka objekta īpašnieks, pretēji Atbildētāja ieskatam, nav atbildīgs par norēķiniem par dabasgāzi objektā. Līdz ar to, ja Atbildētājs šādā gadījumā būtu pārtraucis dabasgāzes piegādi citam gazificēta objekta īpašnieka (lietotāja) objektam, līdz brīdim, kad tiesas spriedums būs stājies spēkā, lietotājam bez tiesiska pamata būtu liegta iespēja izmantot sabiedrisko pakalpojumu objektā attiecībā uz kuru visas lietotāja saistības ir izpildītas. Otrkārt, ja tiesa nolemj, ka gazificēta objekta īpašnieks ir atbildīgs par norēķiniem par dabasgāzi objektā, kurā īpašnieks nelieto dabasgāzi, un spriedums netiek izpildīts labprātīgi, Atbildētājam ir pamats pieprasīt sprieduma izpildi tiesību aktos noteiktajā kārtībā. Tātad neatkarīgi no apstākļiem, kas saistīti ar objekta īpašnieka atbildību par to, lai tiktu veikta samaksa par dabasgāzi, Atbildētājam nav pamata pārtraukt dabasgāzes piegādi objektam, kurā persona ir lietotājs un izpilda lietotājam noteiktās saistības, ja šī persona kā cita objekta īpašnieks, Atbildētāja ieskatā, ir atbildīga par to, lai tiktu veikta samaksa par dabasgāzi citā objektā.
17. Izvērtējot Iesniedzējas un Atbildētāja sniegto informāciju un tiesību aktos noteikto regulējumu, Regulators nekonstatē apstākļus, kas varētu būt pamats, lai Atbildētājs atteiktos ar Iesniedzēju noslēgt līgumu par dabasgāzes piegādi Iesniedzējas objektiem vai

pārtrauktu dabasgāzes piegādi Iesniedzējas objektiem. Apstāklis, ka Rīgas pilsētas Kurzemes rajona tiesā ierosināta lieta saistībā ar norēķiniem par Objektam piegādāto dabasgāzi, Regulatora ieskatā, nevar būt pamats, lai Atbildētājs atteiktos noslēgt līgumu par dabasgāzes piegādi vai pārtrauktu dabasgāzes piegādi Iesniedzējas objektiem.

Nemot vērā visu iepriekš minēto un pamatojoties uz likuma „Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 9.panta pirmās daļas 5.punktu, 32.panta pirmo daļu, 35.panta pirmās daļas 2.punktu, ceturto daļu, 35.¹pantu,

padome nolemj:

atzīt par nepamatotu Atbildētāja brīdinājumu nepiegādāt dabasgāzi citiem Iesniedzējas objektiem un neslēgt ar Iesniedzēju līgumu par dabasgāzes piegādi citiem Iesniedzējas objektiem, ja Atbildētāja aprēķinātais parāds netiek samaksāts.

Saskaņā ar likuma “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 35.⁴ panta ceturto daļu, ja strīdā iesaistītā puse nav apmierināta ar Regulatora lēmumu par strīda izskatīšanu, tā ar prasības pieteikumu par strīda priekšmetu ir tiesīga vērsties tiesā vai šķīrējtiesā Civilprocesa likumā noteiktajā kārtībā 30 dienu laikā no dienas, kad pieņemts lēmums par strīda izskatīšanu, un tiesa vai šķīrējtiesa šādu strīdu izskata pēc būtības.

Lēmums stājas likumīgā spēkā atbilstoši likuma “Par sabiedrisko pakalpojumu regulatoriem” 35.⁴ panta sestajā un septītajā daļā noteiktajam.

Priekšsēdētājs

R.Irklis